

Deset let existence Domova pro seniory není mnoho. Není to mnoho, podíváme-li se zpět, za jakých okolností vlastně Domov pro seniory Městského centra vznikl. Od 1. 1. 2007 začal platit nový Zákon o sociálních službách a dosud poskytovaná služba „penzion pro důchodce“ zanikla. Bylo tedy nutné hledat jiné možnosti, které nový zákon nabízel. V kontextu demografických změn ve smyslu stárnutí populace a zároveň s přihlédnutím k tomu, že město je řádně „zasítováno“ terénními i ambulantní službou (PS, DS, DP), bylo rozhodnuto o službě domov pro seniory. Zavést potřebné změny byl a je dlouhodobý proces, přinášející pozitivní i negativní aspekty pro všechny zúčastněné. Z těch pozitivních je jistě výhodou přítomnost kvalifikovaného personálu 24 hodin denně, jistota, že jsme schopni se o naše klienty postarat, zavedení aktivizačního úseku, posílení personálu, moderní vybavení střediska osobní hygieny.... Negativně vnímány byly naopak některé změny, které se dotkly samostatnějších klientů, například zrušení elektroměrů, zrušení každodenních objemných nákupů - de facto surovin k vaření, které bylo nahrazeno zajištěním celodenní stravy z Domova U Anežky. V nejbližších letech nás ještě čeká avizovaná rekonstrukce jednotlivých pokojů, kdy na každém z nich bude vybudována bezbariérová koupelna, zde máme zažádáno o dotace z MPSV, výsledek zatím není znám.

Ráda bych se ještě zastavila u přítomnosti a přidala krátkou vizi do budoucna. V současné době nejvíce oceňuji a věřím a pozoruji, že i naši klienti, přítomnost dvou aktivizačních pracovníků – Marušky Novotné, Ivety Veverkové a jejich pomocnice - brigádnice Magdy Nešlehové. Jsem ráda, že se podařilo zajistit finanční prostředky na fungující aktivizační tým. Také oceňuji, jak nám vyšel vstříc náš zřizovatel – město Benátky nad Jizerou, v rámci změn souvisejících s postupným procesem vzniku „regulérního“ domova pro seniory začnou v letošním roce na jednotlivých patrech vznikat malé „sesterny“ resp. zázemí pro personál přímé péče. Nejen poloha těchto zázemí – blíže k našim uživatelům, ale i jeho prosklené dveře budou určitě znamenat rychlejší, dostupnější a efektivnější pomoc potřebným. Dalším záměrem, který by se z prostředků města Benátky - našeho zřizovatele měl realizovat, je rozšíření zahrady MĚCKP, respektive její přístupné plochy – srovnání terénu, tento projekt bude pravděpodobně realizován v příštím roce, záměrem je, aby se prostor stal příjemnou relaxační zahradou s každodenním využíváním. Zde využívám příležitosti a prosím klienty, pokud mají nápad, jehož realizace by jim v našem zařízení zpříjemnila život, neváhejte se na mne prosím obrátit, ať již jde o věci organizační, či investiční, vždy je nejlepší, vzejde-li prvotní impulz od Vás, z Vašich potřeb.

A co bych vám všem závěrem svého úvodu chtěla popřát do dalších let? Přála bych všem našim klientům, aby byli šťastní. Říkám to s plným vědomím toho, jak těžké je být šťastný, když má člověk bolesti, je unavený, sám, či jej trápí vztahy v rodině. Přesto přes všechno si troufám s tak odvážným přáním přijít a vyzývám Vás všechny, aby jste se nebáli využít všech zdrojů, které Vám pobyt v našem domově pro seniory nabízí. Nebojte se říct si o naši společnost, nebojte se přijít, nechat se přivést, nebojte se říci si sestřičkám a paní doktorce o svých bolestech a zdravotních trápeních, nebojte se využít služeb našich sociálních pracovníků, či dobrovolnic a pana faráře, který do našeho zařízení dochází. Využívejte naše aktivizační programy, vyberte si v nich, co Vás zajímá a baví a buďte šťastní, alespoň trochu a na okamžik, ale s vědomím, že každý den stojí za to žít.

Mgr. Emilie Kalová, ředitelka MĚCKP